

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Agnes Virgo & Mart. 21. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ILLVSTRE EXEMPLVM VIRGINITA-
tis & fortitudinis B. Agnetis V. & M.

21. Ianuarij.

EXempla puerorum atque adolescentium
 commentantem, multo virili robore su-
 perior iure suo interpellat virguncula, volens
 casti sui thori fecunditatem puerorum atque
 adolescentium pudore immaculato propaga-
 ri. Hæc tertiodecimo ætatis suæ anno à præfe-
 cti vr̄bis filio ad nuptias sollicitari cœpit. Qui
 cum ad flecēdum S. Agnetis animum pretio-
 siora identidem munera, quasi priora ob villi-
 tatem contemni potuissent offerret, constan-
 ter ab ea tali sermone fertur repudiatus: Dis-
 cede à me fomes peccati, nutrimentum faci-
 noris, pabulum mortis, quia iam ab alio ama-
 tore præuenta sum, qui mihi meliora te obtu-
 lit ornamenta, & annulo fidei suæ subarravit
 me, longè te nobilior & genere & dignitate.
 Ornauit me inæstimabili dextrocherio. Dex-
 teram meam & collum meum cinxit lapidi-
 bus pretiosis. Tradidit auribus meis inæsti-
 mabiles margaritas, & circūdedit me vernan-
 tibus atque coruscantibus gemmis. Posuit fig-
 num in facie mea, vt nullū præter ipsum ama-
 torem admittam. Induit me cyclade auro te-
 xta, & immensis monilibus ornauit me. Osten-
 dit mihi thesauros incomparabiles, quos mihi
 se daturum, si ei perseuerauero, repromisit.
 Non ergo potero ad cōtumeliam prioris ama-
 toris, vel aspicere alium, & illū derelinquere,

cum

*Virginita-
tis Deo di-
cata epistola
laminata.*

cum quo sum charitate deuincta. Cuius generositas celsior, potentia fortior, aspectus pulchrior, amor suauior, & omni gratia elegantior. A quo mihi iam thalamus collocatus est, cuius mihi organa modulatis vocibus cātant. Iam mel & lac ex ore eius suscepi; iā amplexibus eius castis astricta sum: iā corpus eius corpori meo sociatum est, & sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est, cuius pater feminam nescit. Cui angeli seruiunt, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur, cuius odore reuiuiscūt mortui, cuius tactu fouentur infirmi, cuius opes nunquam deficiunt, cuiusq; diuitiæ non decrescunt. Ipsi soli seruo fidem, ipsi me tota deuotione committo, quem cum amauero casta sum: cum tetigero munda sum: cum accepero virgo sum. Nec deerunt post nuptias filij, vbi partus sine dolore succedit, & fecunditas quotidiana cumulatur. Audiens hæc insanus iuuenis, amore carpitur cæco, lætōq; prosternitur. Angitur tanto mœrore filij sui pater Symphronius, atq; ad cōciliandas filio desideratas nuptias toto conatu ne quicquam incūbit. Deniq; eam velut Christianam suis tribunalibus sisti iubet, vbi primum blanditijs prouocatam, tum pulsatam terroribus, sic tandem affatur: Vnum tibi è duobus elige: Cum virginibus Deæ Vestæ sacrificata, aut cum meretricibus scortaberis in lupanari. Cui B. Agnes admirabili constantia respondit. Ego frera virtute Domini mei Iesu Christi, secura
tuas

*Fortitudo
animi.*

tuas minas contemno, credens quod neque sacrificem idolis tuis neq; polluar fordibus alienis. Mecum enim habeo custodem corporis mei angelum Domini, Nam vnigenitus Dei filius quem ignoras, murus mihi est impenetrabilis, & custos nunquam dormiens, & defensor nunquam deficiens. Ad hæc insanus iussit eam exspoliari & nudã ad lupanar duci sub voce præconis dicentis: Agnetem sacrilegam virginem, dijs blasphemiam inferentem, scortum lupanaribus datã. Statim autem vt exspoliata est, crine resolutò, tantam densitatem capillis eius diuina gratia concessit, vt melius videretur eorum simbrijs, quam vestibis obtecta. Ingressa autem turpitudinis locum, Angelum Domini præparatum inuenit, vt circumdaret eam immenso lumine, ita vt nullus eam posset præ splendore respicere. Cumq; se in oratione Domino prostrauisset, stolam multo candidissimam qua indueretur, niuei pudoris & immaculatæ castitatis argumentum, cælesti dono accepit. Interea lupanar efficitur orationis locus, in quo omnis, qui fuisset ingressus, adoraret, & mundior egrederetur foras quam fuerat ingressus. Solus præfecti filius cæteris procacior audacter ingressus est, videntq; circumfusam virgini lucem, non dedit honorem Deo, sed irruens in ipsum lumen, priusquam vel manu eam cõtingeret, cecidit in faciem suam, & præfocatus à Diabolo exspirauit. Restabat vltimum fortissimi agonis trophæum

*Diuinitus
à corruptione
virginitatis
seruatur.*

*Fortitudo
animi.*

phæum & noua æternæ laudis seges. Cum enim à furore totius populi ceu saga ad pœnas deposceretur, Aspasio iudice in pyram ingentem coniecta, interrita inter medios flammæ globos constitit: quæ hinc atq; illinc diuisæ atq; in seditiosam multitudinem irruentes, virginem tamé intactam reliquerunt. Interea victrices in cælum palmas B. Agnes extulit, gratias Deo magnificas agens, quod se ex impiorum manibus ereptam spurcitiis diaboli impolluto calle transire fecisset, & nunc inter medios ignes illæsam cõseruasset. Cumque compleisset orationem ita omnis ignis extinctus est, vt nec tepor quidem remaneret. Aspasius tandem vrbs Romæ vicarius populi seditionem non ferens, guttur virginis gladio transfadigi mandauit. Atque hoc exitu, roseo sui sanguinis rubore perfusam, Christus sibi sponsam & martyrem consecrauit. Dum vero parentes B. Agnetis assiduis pernoctationibus ad tumulum eius vigilarent, vident in medio noctis silentio exercitum Virginum, quæ omnes auro textis cycladibus indutæ, cum ingenti lumine præteribant. Inter quas vident B. Agnetem simili veste fulgentem, & ad dexteram eius agnum niue candidiorem. Hæc itaque dum viderent, parentes eius, & qui simul erant, stuporem mentis incurrunt. Tum B. Agnes rogat Sanctas virgines parumper gradum figere, & stans parentibus suis dixit: Videte ne me quasi mortuam

tua

tuam lugeatis, sed congaudete mihi & congratulamini, quia cum his omnibus lucidas sedes accepi, & illi sum iuncta in cælis, quem in terris posita, tota animi intentione dilexi.

DE S. HILDEPHONSO TOLETANÆ

urbis Episcopo. 23. Ianuarij

apud Sur. Tom. 1.

B Hildephonsus præclara quadam indole quasi ad virtutem natus, ab infantia castitatis privilegio, ac deinceps optimarum artium laude, atque eloquentia claruit. Hic ab Eugenio Toletano Antistite, ad Isidorum Hispalensem Archiepiscopum fuit destinatus, quo doctore affatim imbutus scientia, ab Eugenio ad Diaconi officium in Ecclesia assumptus est. Amore ad hæc maioris perfectionis ac sanctitatis succensus in cœnobio Agaliensi vitam religiosam (exstructo cœnobio virginum & copiosè ditato) professus est. Vbi cum annis pluribus strenuum se Christo militem probasset, propter pietatem ac morum suavitatem omnibus charus ad Agaliensis Monasterij præfecturam euectus fuit. Quam cum pari sanctimonia ac prudentia gessisset, ad gubernacula Ecclesiæ Toletanæ inuitus, regis violentia, omniumque votis admotus, Episcopalem dignitatem vitæ integritate illustravit. Eluxit vero in hoc sanctissimo viro insignis quidam amor beatæ Mariæ Virginis, cum acri studio eius saluberrimi cultus

Castitas.

*Singularis
B. Virginis
cultor.*